

CAMPANYA MULLA'T AMB LA COSTA 2011

text i fotos

Col·legi Públic Mestre Francesc Català de Benicarló

Enguany s'ha aprofitat el Dia Internacional del Medi Ambient (5 de juny) per fer la sortida de la Campanya Mulla't amb la costa 2011 en la que els alumnes del Col·legi Públic Mestre Francesc Català de Benicarló, des de la dècada dels 90, surten a observar i estudiar un tram de la nostra costa d'uns 500 metres i omplir un informe sobre aquest lloc.

Així el dimecres 1 de juny els alumnes de primer i segon d'Educació Primària van fer l'observació de la platja del Morrongo i els alumnes de tercer i quart van observar el port de Benicarló, tant el pesquer com l'esportiu.

Els alumnes d'Educació Infantil han fet l'observació de la desembocadura del Riu Sec i la Mar Xica aquest dimecres 8 de juny

I només queda per fer la zona del Barranc d'Aigua d'Oliva fins a Surrac que la faran els alumnes de cinquè i sisè el proper dimarts 21 de juny, després de finalitzar la tercera avaluació.

Durant aquestes sortides a més d'observar moltes coses, s'ha omplert l'informe general del Mulla't amb la costa 2010-2011 i s'han fet dibuixos, croquis, recollida de mostres, fotografies,...

Després a les aules s'han acabat d'omplir els fulls de les activitats, així com s'ha comentat les impressions que cada grup hem tingut en la visita a la zona assignada i s'han proposat solucions als problemes mediambientals detectats.

AFA Benicarló al carrer

text JAUME ROLÍNDEZ

L'Associació de Familiars amb malalts d'Alzheimer de Benicarló ha programat a partir del diumenge 5 de juny de 2011 unes eixides al carrer amb la finalitat d'informar sobre aquesta malaltia tan devastadora que afecta als malalts i les seues famílies.

Les activitats tindran lloc a la Plaça del Mercat Vell cada divendres de 19 h a 21 h i al llarg dels mesos de juny i juliol. Hi haurà paraules, proposicions, entrevistes, activitats... tot adreçat a intentar millorar la qualitat de vida dels malalts i la càrrega emocional dels familiars. Seran unes activitats obertes a qualsevol persona interessada en aquest tema tan dolorós. Apropa't i ajuda'ns.

la veu de Benicarló

LA CRISI DEL COGOMBRE ENFONSA EL CAMP BENICARLANDO

i també tenim... EL REPARTIMENT DE LES REGIDORIES

CADA SETMANA AL TEU QUIOSQU!

la veu

de Benicarló

info

LA CRISI DEL COGOMBRE ENFONSA EL CAMP BENICARLANDO

text REDACCIÓ

La campanya d'hortalissa i cítrics de primavera ha acabat de forma brusca i ruïnosa a Benicarló, quasi abans de començar. Els llauradors han denunciat pèrdues milionàries a causa de la crisi del cogombre, que ha posat als mercats europeus en contra del sector primari espanyol. Els camps benicarlandos, han començat a acusar el tancament de fronteres i Eduardo Arín, regidor en funcions d'Agricultura en l'ajuntament de Benicarló, desveltava que "en una setmana hem acumulat 450.000 euros de pèrdues" entre les hortalisses i els cítrics "que tampoc estan tenint eixida". I és que no només els cogombres estan patint les conseqüències del tancament de fronteres europees. Carbassons i tomàquets comencen a amuntar-se en les càmeres frigorífiques. En aquest últim cas "el preu està caient en picat" encara que després les grans superfícies "multipliquen per mil o dues mil el preu que paguen en

origen", segons va denunciar Miguel Piñana, representant de la Unió de Llauradors al Baix Maestrat. La situació és tan greu que els llauradors asseguren que "la campanya ja s'ha acabat i ara cal esperar a veure si els mercats es recuperen per a poder començar la del meló d'Alger amb bons preus". Si no és així, diuen, "molts llauradors haurien de plegar i anar a buscar altre treball". De moment la situació ha provocat que "molts llauradors s'estiguen plantejant arrancar les plantes i llaurar el seu terreny" ja que les pèrdues es preveuen milionàries. Així, no van dubtar a qualificar com "guerra comercial sense precedents" la situació que estan patint. Els dos sindicats agraris majoritaris del camp benicarlando, ASAJA i Unió de Llauradors, han reivindicat l'aplicació de mesures que pal·lien el desastre del sector. La Unió de Llauradors demanarà una sèrie de mesures de compensació econòmica, com "la reducció dels mòduls i l'exempció de quotes de la Seguretat Social", que en

situacions similars s'han aplicat, va recordar Miguel Piñana, representant de la Unió en el Baix Maestrat. A més, va "demanar realçar els nostres productes des de l'administració local" amb la realització de campanyes de promoció.

En la mateixa línia es manifestava el representant local de ASAJA, Francisco Vallés, qui va reclamar també l'engegada de mòduls formatius que professionalitzen el sector. "fa anys que no es veu una situació com aquesta", va lamentar. En aquest sentit, el regidor en funcions recordava que "la creïlla que s'està recol·lectant ara s'està pagant a preu d'indústria, per la qual cosa tindrem per a pagar la llavor i no res més". Ara, el consistori estudia donar suport les peticions dels llauradors mitjançant la celebració d'un ple extraordinari, alhora que revisaran les subvencions que es poden demanar per al sector des de l'administració local. De moment, els llauradors benicarlandos miren als mercats

Preparats per a la fase final dels Jocs Esportius de Natació

text i fotos CNB

El nedador Alejandro García va capitanejar el seus companys de club durant aquest cap de setmana on, novament, van tornar carregats de medalles en la competició que es va celebrar en la piscina provincial de Castelló. Va tindre lloc la fase provincial dels Jocs Esportius de la Comunitat Valenciana, on es van desplaçar una vegada més els nostres nedadors alevins per a demostrar de nou el seu bon treball a l'aigua.

Van aconseguir un total de 8 medalles, 1 d'or, 2 de plata i 5 de bronze, que van quedar repartides de la següent manera:

Alejandro García: Or en 200 braça (2:59.20), i plata en els 100 braça (1:22.85).

Marc Vea: Plata en 400 lliures (5:33.49).

Esther Segura: Bronze en 400 lliures (5:53.78) y bronze en 100 papallona (1:31.27).

Cristina García: Bronze en 100 braça (1:30.50) y bronze en 200 braça (3:14.74).

Gemma Rillo: Bronze en 100 braça (1:37.77).

També participaren en esta edició David Curto, Alberto García y Ariadna Coll.

Amb aquesta competició acaben les oportunitats d'aconseguir mínimes per a la fase final dels Jocs Esportius de la Comunitat Valenciana que se celebraren en la Piscina Olímpica de la Salera a Castelló els dies 18 i 19 d'aquest mes, on aniran els nostres nedadors amb les següents mínimes:

Claudia Barrachina: 400 estils, 400 lliures i 100 braça.

Gemma Rillo: 100 braça i 200 estils.

Cristina García: 100 braça y 200 braça.

Esther Segura: 100 papallona, 200 estils i 400 lliures.

Ariadna Coll: 100 papallona, 100 esquena i 200 estils.

Alejandro García: 100 braça i 200 braça.

David Curto: 100 braça i 200 estils.

Marc Vea: 400 lliures i 200 estils.

PRÓXIMES COMPETICIONS A BENICARLÓ

12 de juny, Campionat Autonòmic Benjamí.

26 de juny, Travessia de Sant Pere.

31 de juliol, Travessia Peníscola-Benicarló

FUTBOL I FALLES

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Després de no sé quants anys turmentant-me i turmentant des d'aquesta pagineta, hom sap que sóc un individu preocupat per l'actualitat local. No fins a l'extrem de parlar en alguna ocasió de coses que no siguen estrictament futbolístiques, que va!, però sí per deixar caure de tant en tant algun comentari sobre qüestions que preocupen i ocupen la ciutadania benicarlanda. Potser siga per això que des de l'autoritat màxima de La Veu de Benicarló (lo puto amo, vaja) se m'ha demanat que diga la meua sobre el convulsionat moment que viu el món faller del nostre poble. Home, que li he dit a l'amo en qüestió, jo què me sé d'aqueixes coses, és més, què té a vore un cosa amb l'altra? L'aprenent de tirà m'ha respost que sí, que sí, que hi ha molta relació. Per un costat, diu, tant el CDB com la comunitat fallera estan passant per una situació d'incertesa, estan en moments baixos; i per un altre, naturalment –ha reblat- tant les falles com el futbol són dos col·lectius que de sempre, de tota la vida (açò m'ho ha dit sil·labejant: de-to-ta-la-vi-da) han representat l'essència de la personalitat benicarlanda.

Ací m'he hagut de plantar. Queto, queto, queto. A vore, li he dit, el CDB ha dut el nom del poble a llocs ben llunyans (Cartagena, Múrcia, Girona, Lleida, Montilla del Palancar...) i importants i fins i tot ha sortit en la quiniela un parell de vegades. I les falles què, han sortit moltes vegades a la quiniela? Ací l'he deixat sense arguments, clarament. No mai, m no han sortit mai i el més lluny que han arribat ha sigut a València, em penso jo, i... Ací m'ha tallat i m'ha dit que sí, que sí, que el que em donara la gana, però que ell volia no pa i circ ni bous i arròs, sinó futbol i falles. I m'ha penjat el telèfon. Miserable...

Jo no sé què deu passar amb el món local faller, no ho sé, però com a benicarlando que sóc m'interessa i m'amoïna. Suposo que el sainet aquest de presidents i recontrapresidents –com és de valencià això del sainet, eh?- no és més que una campanya perquè la gent en parle, sortir a la premsa i que la ciutadania i sobretot les autoritats prenguen consciència de com és d'important tot allò que envolta la festa (perdó, la Festa) per als interessos de Benicarló.

Al CDB també hi passen coses. Tenim molta competència. L'Spòrting, el Càlig, el Peníscola, el Canet... tots van en contra nostra. Ara bé, nosaltres som un sainet perpetu i, oh desgràcia, no som importants per a la ciutadania ni per res. Sí, sí, així és.

I quina relació hi ha entre tot el que ha passat –passa encara?- amb les falles i el Benicarló? Inicialment no en trobo cap de semblança, ni una. A tot

cas, l'única cosa que podria dir és que me'n recordo que un any a festes aquest xicot que fugaçment va ser president de la JLF va vindre a vore un partit del CDB acompanyat d'una colla d'amics i amigues de la penya Masclet. No me'n recordaria si no fóra perquè anaven tots vestits –els vuit o deu- amb una brusa fallera (?), festera (?) que era, literalment, una monumental blavera, amb la triple corona i tot. Sí, cridava l'atenció allò. I ja està, a l'altre candidat, no l'he vist mai al futbol i per tant, no puc dir-ne res. Així que, des d'aquesta humil secció, si m'he de decantar per algú –sí, sé que no li importa a ningú la meua opinió- ho faré pel que va presentar la dimissió que, si més no, tinc constància que sap on està el camp de futbol. Queda dit. I suposo que deu també quedar satisfet l'amo amb tant de deslligo, no?

Una nota seriosa per a acabar. He sabut que José Ignacio Martínez, exjugador del Benicarló, bon amic d'Agustinet Pla, ha fixtat com a nou entrenador del Llevant de primera divisió. Quines voltes pega el món, veritat. Ací nosaltres lluitant contra l'Alcalà i el San Pedro B i aquest senyor plantejant una tàctica per frenar Cristiano Ronaldo i Messi. Com n'és d'injust el món. No, no vull dir que el Xino, com li deien ací, no es meresca estar a *la mejor liga del mundo*, sinó que nosaltres no ens mereixem estar a la pitjor. O sí?

La Unió de Llauradors i Ramaders creu que les autoritats alemanyes han actuat de forma deslleial

ve de la pàgina anterior

europèus amb l'esperança que la crisi passe aviat. La campanya de meló d'Alger està a punt de començar i si el mercat no l'absorbeix, suposaria l'enfonsament del sector a Benicarló donada la gran quantitat de camps plantats d'aquesta refrescant fruita d'estiu.

LES PROTESTES DE LA UNIÓ

La Unió de Llauradors i Ramaders creu que les autoritats alemanyes han actuat de forma deslleial cap al sector productor al difondre especulacions, en lloc d'utilitzar correctament els instruments per assegurar la salubritat de la producció i distribució d'aliments d'origen europeu. La Unió opina que "de forma indirecta l'alarma que ha creat aquesta situació perjudica injustament i sense fonament als productors hortofrutícoles de la Comunitat Valenciana". En aquest sentit, exigeix al Govern espanyol que d'una vegada s'esclarisca l'assumpte i demane al Govern alemany una indemnització pels danys i perjudicis ocasionats. En la Comunitat Valenciana, segons dades de la Conselleria d'Agricultura de 2010, hi ha plantades unes 154 hectàrees de cogombres amb una producció de poc més de 4.800 tones. Prop de 100 llauradors de la Unió de Llauradors van realitzar com mesura de protesta un acte davant el Consulat d'Alemanya a València sobre el qual han llançat més de 300 quilograms d'hortalisses i fruites per a protestar per l'actitud alemanya davant l'assumpte del bacteri E-coli i la passivitat de les autoritats europees. Aquest mateix producte es va repartir posteriorment als acampats del 15-M de la plaça de l'Ajuntament. El brot "es va detectar el 2 de maig, però fins al 25 de maig Alemanya no diu res. Durant 23 dies no es va conèixer la situació i a més es descobreix que va haver casos del bacteri E-coli ja durant 2009 a Hamburg", recorden fonts de la Unió.

La irresponsabilitat alemanya,

consentida per les autoritats de la Unió Europea durant massa dies, ha provocat, assegura La Unió, "considerables pèrdues directes pel bloqueig als nostres productes, ocasionant a més un greu problema social al posar en perill molts llocs de treball en una situació econòmica general on el que menys falta fa és destruir més llocs de treball". Segons el sindicat agrari les pèrdues en el camp valencià poden passar dels 20 milions d'euros entre la producció, el transport, la manipulació, els magatzems, etc. Ramón Mampel, secretari general, ha indicat que "és injust que es tanquen fronteres als nostres productes per la ineptitud d'una persona com la consellera de salut d'Hamburg però encara més greu que ho tolere el Govern federal alemany i la Comissió Europea", el que fa que "estiguem amb la mosca darrere de l'orella perquè hi ha molts interessos ocults, acords amb tercers països i molt poder de les grans cadenes de distribució".

El sindicat reclama també una campanya davant l'opinió pública europea i internacional per a restablir la imatge del sector agrari espanyol i valencià al mateix nivell del dany originat. "Massa països s'han volgut aprofitar d'aquesta situació doncs

Alemanya venia els seus cogombres mentre es bloquejaven els nostres, a França havia una campanya de desprestigi envers les nostres hortalisses i fins a EEUU anuncia controls més exhaustius sobre les hortalisses espanyoles.

EUROPA NO COMPLEIX

En roda de premsa al terme de la reunió extraordinària de ministres d'Agricultura de la UE celebrat aquest dimarts a Luxemburg, el comisari europeu d'Agricultura, el rumà Dacian Ciolos ha deixat clar que tant el pressupost com les normes de la UE li permeten un marge "molt limitat" per a assistir als damnificats, però s'ha compromès a "revisar a l'alça" la seua primera proposta. Espanya, França i altres països van rebutjar de plànol la primera oferta de Brussel·les per considerar-la insuficient, ja que un fons de 150 milions d'euros permetria cobrir únicament un 30% de les pèrdues causades per aquesta crisi, enfront del 100% que exigeixen els països més afectats. La ministra de Medi ambient i Mitjà Rural i Marí, Rosa Aguilar, ha advertit que el fons ofert "no és suficient" i ha insistit que exigirà a la UE que es retorne als productors el "90 o 100%" del valor de mercat de la mercaderia perduda.

Domingo pretén retallar la despesa en la gestió municipal

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló afronta la nova legislatura amb el clar objectiu d'abaratir els costos de la seua gestió i fer-la més àgil per als ciutadans. Entre els projectes, finalitzar les grans infraestructures iniciades en la passada. Marcelino Domingo, que serà investit alcalde de Benicarló, ha posat noms i cognoms a les demandes que farà al futur govern autonòmic. "El parc comarcal de bombers, que en breu es començarà a construir, les carreteres Benicarló-Càlig i Benicarló-Peníscola, la depuradora i el CEIP Àngel Esteban", va puntualitzar. Pel que fa a aquest últim, va anunciar que "passarà a ser objectiu primordial a l'estar els altres projectes encaminats". A nivell local, el consistori seguirà amb la reurbanització de carrers. A més, donarà suport a les entitats locals per a aconseguir que superen la crisi econòmica. Domingo ja ha anunciat que aquesta, serà una legislatura "molt, molt difícil". Per això Domingo ha dissenyat una sèrie de retallades que serviran a l'administració local per a abaratir els costos de la seua gestió.

El primer, que les comissions informatives passaran a celebrar-se al migdia. S'evitarà d'aquesta manera pagar les hores extres als funcionaris que cobrien aquest servei per les vesprades. Tampoc, i per la mateixa raó, els regidors que repeticquen com a tals rebran la medalla d'or que els identifica. "No fa falta que fem col·lecció de medalles, amb tenir una ja n'hi ha prou", va assenyalar. L'equip de govern de Benicarló estarà format per 13 regidors, dels quals dos tindran dedicació exclusiva i tres, parcial. La resta, cobraran per assistència. De moment no es planteja la rebaixa del seu sou ja que el futur alcalde considera que un regidor amb responsabilitats de govern "està moltes hores al dia i amb responsabilitats importants com la signatura de documents, pel que ha de cobrar més que un de l'oposició que no les té". En aquest sentit va recordar que el consistori benicarló "no té ni cotxe oficial ni chofer, ni moltes dedicacions exclusives

com altres ajuntaments de les mateixes característiques". Sobre les dedicacions exclusives dels regidors, l'alcalde ha confirmat que l'Ajuntament continuarà amb dos, que assumiran Sarah Vallés i José María Serrano. La primera continuarà al capdavant de Benestar Social i assumirà a més Participació Ciutadana i la segona tinença d'alcaldia. José María Serrano entra fort en el consistori al capdavant de Contractació juntament amb Hisenda i Personal. La resta de regidors tindran dedicacions parcials.

El nou equip que governarà l'Ajuntament la pròxima legislatura es distribuirà en 12 regidories, algunes de les quals s'han vist modificades respecte de la legislatura anterior. José Joaquín Pérez Ollo seguirà com regidor d'Esports i María Ortiz encapçalarà la nova Regidoria de Comerç i Turisme, dues matèries que en l'anterior legislatura es gestionaven des de dues regidories diferents. Marcos Marzal continuarà amb Policia Local i Seguretat. L'altra gran àrea serà la que dirigirà Juan Manuel Urquizu, Promoció Econòmica i Ocupació. Urbanisme i Medi ambient estaran en mans de Pedro López, mentre que Cultura la dirigirà Nieves Eugenio. Eduardo Arín seguirà al capdavant d'Agricultura i Rocío Martínez assumirà Educació i Joventut. Pedro García, anterior regidor d'Hisenda, s'encarregarà de la Brigada d'Obres i Serveis, Empreses Concessionàries i Cementiris, mentre que Álvaro París assumirà l'Àrea d'Informàtica i Festes i Falles.

Pel que fa a les tinences d'alcaldia, la primera serà per a Sarah Vallés, la segona per a José Joaquín Pérez Ollo i la tercera per a María Ortiz. Marcos Marzal serà quart tinent d'alcalde, Pedro López el cinquè i José María Serrano el sisè. El setè tinent d'alcalde serà Juan Manuel Urquizu. Tots ells, seran els membres de la Junta de Govern Local que, com a novetat, aquesta legislatura tindrà sessions setmanals i no quinzenals. Finalment, les Comissions Informatives s'han distribuït en 6 grans àrees: Policia Local i Seguretat; Cultura i Esports; Benestar Social i Participació Ciutadana; Urbanisme i Medi ambient; Hisenda, Contractació i Personal, i Comerç, Turisme i Promoció Econòmica. La voluntat de l'alcalde és que dilluns que ve dia 13, una vegada hagen pres possessió dels càrrecs, es facen efectives les delegacions per a cada regidor per a poder començar a treballar. Un altre dels objectius de l'alcalde per a la pròxima legislatura és aconseguir una bona sintonia amb els portaveus dels partits de l'oposició, PSPV-PSOE i Bloc, i treballar conjuntament en temes importants per a la ciutat. Per això, alcalde i portaveus tenen previst reunir-se mensualment.

L'escola del Benicarló Base Futbol tanca la temporada

text i foto VICENT FERRER

Diumenge passat es va celebrar el tradicional final de temporada del Benicarló Base Futbol amb l'assistència d'unes 700 persones que van acompanyar als 19 equips que té federats el club.

L'acte va començar amb un "pa i porta" que va fer que els integrants de cadascun dels equips mostraren els seus millors dots culinàries a l'hora de cuinar les paelles, fideuàs, etc. que després es van servir entre els assistents.

Una vegada acabat el menjar es va donar pas a detallar el que havia estat la temporada recent finalitzada en la qual cal destacar que, per segon any consecutiu, l'equip juvenil va aconseguir l'ascens, passant en dos anys de militar en la Tercera Regional a jugar la pròxima en Primera.

Va ser el moment dels reconeixements quan va arribar el moment més emotiu del dia quan es va demanar als assistents un fort aplaudiment per a Pau, un xaval d'11 anys, a qui el passat mes d'agost se li va diagnosticar una greu malaltia i que, fa escassament un mes, va tornar a entrenar i a jugar amb el seu equip.

Equip rere equip van anar passant per l'escenari començant pels minis i acabant amb els juvenils. Destacar els èxits assolits en l'última temporada: el campionat del Prebenjamí "A", i els subcampionats del Benjamí "A", Aleví "C" i Juvenil A (aquest amb ascens inclòs), i la participació durant la temporada en diferents tornejos amb grans resultats.

El Benicarló Base Futbol, com fa cada temporada,

va tenir un record amb els jugadors que, per la seua edat, ja no podran seguir en l'escola oferint-los un obsequi recordatori del seu pas per ella. Cosa que Eric, Jorge, Rafa, Marc i Pedro van fer molt emocionats.

Aitor Donoso "Chino" primera incorporació del Benicarló FS

text i foto VICENT FERRER

Acabat l'últim partit de la temporada ja s'ha aconseguit a un nou jugador per al Benicarló FS després de l'acord arribat el dissabte a la nit amb el Caixa Segòvia per a la cessió, per una temporada, del jove pivot Aitor Donoso, conegut esportivament com "Chino".

El jugador, que va nàixer al juny de 1991 a Getafe, ja compta, amb tan sol 19 anys, amb una contrastada experiència, havent format part de la selecció sub-21. El jugador en les seues primeres paraules després de conèixer que la pròxima temporada jugaria amb l'equip benicarló es defineix a si mateix com "gol".

És un goleador nat, realitza una gran quantitat de gols per temporada, amb gran joc d'esquena a porteria, molt bo en l'u contra u i, tot i ser un goleador, no és egoista amb els companys.

Ha estat la primera incorporació d'una llista que Juanlu Alonso ja fa setmanes està treballant i de la qual poc a poc s'aniran coneixent més noms.

A UN MES DEL TORNEIG INTERNACIONAL DE HANDBOL (PHIC)

text REDACCIÓ

La vuitena edició de la "Peníscola Handbol Internacional Cup" (PHIC) inicia el compte enrere i moltes són les activitats previstes: paelles, barbacoes, Handbol Platja, concerts, etc.

L'organització està treballant en la captació d'equips per a participar al torneig, tenint confirmats la presència de filials d'equips d'importància nacional com l'Alcobendas (el primer equip juga en la Lliga Divisió d'Honor) o el S.D. Itxaco (el primer equip ha estat enguany campió de Lliga, de la Copa de la Reina, de la Supercopa i subcampió d'Europa).

Aquest esdeveniment s'ha donat a conèixer a nivell mundial mitjançant Internet amb milers de correus electrònics que s'han enviat a totes les Federacions del planeta amb la finalitat de que la ciutat de Peníscola

sigués un referent internacional d'aquest esport.

Per altra banda, com en les darreres edicions tindrà lloc un concurs de dibuix per a tots els escolars de la població amb el lema "Handbol i Handbol-platja a Peníscola" amb la intenció d'apropar als xiquets al món de l'esport, la vida sana i el treball en equip, etc.

Aquest torneig té el suport tant de l'Ajuntament de Peníscola, com de la Diputació Provincial de Castelló.

Presentat l'equip de motor de resistència benicarlando, He-Li Team

text VICENT FERRER

Els afeccionats al motor tenen a Benicarló una nova forma de seguir les curses de resistència, després de la presentació, en una coneguda discoteca de la comarca, de l'equip de competició He-Li Team.

Una presentació que coincideix pràcticament amb el seu debut, ja que diumenge que ve participaran en les Vuit Hores d'Alcarràs, en el seu circuit de velocitat. El mateix té una longitud de 3.743 metres, amb una recta de 800 metres i un ample de pista de

14/15 metres, amb deu corbes a l'esquerra i quatre a la dreta, cosa que obliga als pilots a cuidar molt els pneumàtics al tenir un desgast desigual.

L'equip benicarlando participarà amb una Fona CBR 1000 RR, i està compost per 18 persones: els tres pilots, Pablo Herrero, David López i Miguel Muñoz; un cap d'equip; quatre mecànics; un fisioterapeuta; i nou persones encarregades de la logística.

Segons els integrants del nou equip l'estratègia que van a seguir en la seua estrena en la competició serà:

primer aguantar damunt de la moto entre dues i dues hores i mitja; segon conservar al màxim la mecànica perquè aguante tota la carrera i, per descomptat, ser ràpids en els repostatges i canvi de rodes, on es poden guanyar bons minuts.

Aquesta primera cursa pertany a la Copa Catalana de Resistència on els components de l'equip volen sumar experiència de cara a altres proves de resistència del calendari.

COMENÇA L'ENDERROCAMENT

text NATÀLIA SANZ

Benicarló podrà alinear un dels seus carrers més rellevants gràcies a l'enderrocament de les naus situades enfront del port pesquer. Els antics tallers d'Orero i la vivenda annexa, han començat a ser derruïts fa uns dies. Els treballs permetran "alinear la vorera de l'avinguda Marquès de Benicarló" a més, d'aconseguir un ampli solar per a utilitzar-lo d'aparcament, explicà Marcelino Domingo, alcalde en funcions de Benicarló. I és que el consistori va negociar amb Bancaixa-Hàbitat, propietària dels terrenys, l'enderrocament de les naus per a poder utilitzar el solar com aparcament "que sobretot ara que ve l'estiu ens fa molta falta en aquella zona". El solar està situat al costat de la platja del Morrongo, l'única urbana del municipi i, per tant, una de les més utilitzades per benicarlandos i visitants. Els treballs de demolició del conjunt van començar fa quinze dies retirant el cablejat exterior de la façana i han continuat en l'interior de l'edifici "retirant les fornícules dels sants que havien per dins per a preservar-les.

El propietari es va voler quedar amb algunes i la resta s'han guardat perquè no es perden", va explicar Domingo. A més d'aquests elements se salvaran dos arcs d'una de les naus dels antics magatzems, que tenen interès històric i podrien estar datats en el segle XVI. "De moment quedaran com element decoratiu en el solar, i quan el propietari haja de fer ús d'això nosaltres ja direm la nostra", va recordar Domingo, ja que el consistori ha demanat que se cedisquen per a muntar-los en un parc públic i salvaguardar el patrimoni. Els elements de valor s'estan retirant a poc a poc i una vegada finalitzats els treballs en l'interior entraran les màquines per a derrocar l'edifici. Les obres que s'estan realitzant en una dels carrers adjacents han deixat aquest tram per acabar i així "per part de l'ajuntament queda un tros per asfaltar i acabar la vorera" va matisar l'alcalde en funcions. "En aquella zona a l'estiu el solar ens anirà bé com aparcament" i s'unirà a l'esplanada del port, que també s'usa per a aquesta fi. Les previsions són que abans de l'estiu, una vegada derrocats els tallers, es condicione el tros de carrer i de vorera que ocupava l'edifici per a facilitar el pas dels vehicles i els vianants.

Els antics tallers de Orero i la vivenda annexa, han començat a ser derrocats fa uns dies.

LA BANDA JUVENIL, A PER TOTES A SINNAI

text REDACCIÓ

La Banda Juvenil Ciutat de Benicarló ha estat acceptada en la inscripció per al 5é Concurs Internacional de Bandes Ciutat de Sinnai (Sardenya-Itàlia) on participarà el pròxim mes de juliol. Del 20 al 24 de juliol del 2011 els juvenils de Benicarló tornaran a estar per segona vegada en el Concurs de Sinnai, ara ampliat en més seccions, i on actuarà en la categoria de fins a 18 anys. Cada dos anys té lloc aquest esdeveniment bandístic, que gaudeix de gran prestigi

pels jurats internacionals i per les formacions que van passant en cada edició, així com per l'exigència cada edició major, de les obres obligades. Des d'aquesta societat s'ha rebut amb gran satisfacció la notícia i, la Juvenil, sota l'adreça de Pablo Anglés ja està treballant des de fa setmanes en la preparació de les obres, sent ara la part logística la més directa en la coordinació de tots els detalls per a aquesta expedició. Recordem que en aquest concurs la Juvenil va aconseguir en el 2007, el màxim guardó atorgat a una banda juvenil i director en aquest certamen.

ELS PROJECTES DE CARRETERES EN TRAMITACIÓ

text NATÀLIA SANZ

Les obres de la carretera Benicarló-Càlig començaran abans de l'estiu. Així ho va anunciar a Benicarló el secretari autonòmic d'Infraestructures, Victoriano Sánchez-Barcáiztegui, qui va explicar que "el passat dia 27 de maig es van obrir les pliques de la licitació, a la qual s'han presentat 47 empreses".

Els tècnics estan ara analitzant la documentació, de la qual s'ha després que "hi ha 14 empreses que han quedat en baixa temerària. Ara procedeix estudiar-les si se'ls accepta la baixa temerària, adjudicar directament i començar l'obra. Estem parlant d'una obra per a començar abans de l'estiu". El tram del vial que s'executarà és el que discorre pel terme municipal de Benicarló. El secretari autonòmic es va referir també a la carretera Benicarló-Peníscola, inclosa en el pla de participació públic-privada. El projecte està en procés d'exposició al públic. En el mateix paquet d'actuacions s'ha inclòs també el tram de la carretera Benicarló-Càlig, en el terme municipal d'aquesta última, entre altres vials a executar dins de la província de Castelló.

Pel que fa al projecte de construcció del nou port esportiu de Peníscola, Sánchez advertia que la declaració d'impacte ambiental és complicada, ja que el perfil de la ciutat ha de ser preservat. Más avançada, no obstant això, està la tramitació de l'ampliació del port de Benicarló. "No té aquests problemes del port de Peníscola i suposo que la declaració d'impacte pot fer-se amb rapidesa", va detallar. En aquest cas, la infraestructura portuària ampliarà en set-cents amarres la seua capacitat.

OBERTA LA TERCERA FASE DE CORTS VALENCIANES

El secretari d'Infraestructures feia aquestes declaracions en l'acte d'inauguració del tercer tram del vial Corts Valencianes. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va recordar que amb aquesta obra "s'ha alleujat un punt negre com és la plaça de la Constitució", situada en el centre del municipi i lloc per on passava la major part del trànsit rodant. Ara, l'obertura d'aquest vial permet entrar des de la N340 i arribar fins al mar sense entrar pel centre de la ciutat, evitant en part la

gran quantitat de col·lapses que es produeixen al llarg del dia. En aquest sentit, Sánchez puntualitzava que es tracta del primer tram del futur bulevard que circumvalarà Benicarló, una vegada acabades les obres de desdoblament de la N340. La cessió a la ciutat de la via permetrà l'obertura d'una gran avinguda de circumval·lació que ajudarà a descongestionar el trànsit. L'obra, finançada a través del Pla Confiança de la Generalitat, ha suposat una inversió de 762.671,84 euros i ha consistit en executar un vial de 13 metres d'amplada total, amb 7 metres per a la calçada i 4 metres per a les voreres i cunetes de drenatge. La pavimentació del vial s'ha fet a un nivell, separant amb barreres de formigó la part de circulació de vehicles de la circulació de vianants per donar una major seguretat. La zona per a vianants es destinarà també a carril per a bicicletes.

UNA MÉS...

Aquesta comissió, profundament alarmada i vivament preocupada per tot allò que puga afectar la nostrada i mai suficientment lloada festa de les falles, s'ha vist obligada a convocar una sessió de màxima urgència per tal de manifestar la opinió dels que sabem, entenem, vivim, sentim, comprenem, entenem i ens unim en comunió formant una unitat espiritual de vida, amor i misticisme, al voltant de tot el que està passant. Aquesta vegada, i per unanimitat de tots els membres, s'ha elaborat aquest document que hauria d'assentar les bases de la convivència fallera en tots els termes. Hem de començar fent un toc d'atenció a tot el món faller local, i dir-los que això no són maneres de fer les coses. Aquesta comissió no vol entrar en discussions legals ni en interpretacions dels estatuts que regeixen la junta local fallera ni de les normes que regeixen cadascuna de les falles i les seues comissions. Tampoc no volem entrar a valorar les decisions que es prenen a les diferents assemblees. Tot això forma part de temes que estan suficientment regulats i definits per escrit i que no haurien d'admetre més discussions. Però el que aquesta comissió no pot permetre de cap de les maneres, és el deplorable espectacle que hem viscut aquestes darreres setmanes i que no ha fet més que deixar a l'alçada del betum el prestigi d'una gran institució com la *jlf*. Aquesta comissió es pregunta: i no hi havia cap altra manera de fer les coses? Algú ha estat conscient del mal que s'està fent a l'immaculat món de les falles? I el que és pitjor: quin serà l'abast de les conseqüències d'aquest sainet a partir d'ara? Aquesta comissió opina que algú hauria de prendre, ara mateix, decisions dràstiques i definitives. En primer lloc, s'hauria de formar una comissió d'investigació seriosa, independent i amb una alta dosi de saviesa fallera a fi i efecte de determinar els responsables d'aquest escàndol i establir les mesures correctores escaients. Resulta obvi que la persones més indicades per a tal fi són els membres d'aquesta comissió, i que reuneixen totes i cadascuna de les característiques necessàries per tal d'emetre un dictamen que s'ajuste al màxim amb la justícia fallera. Si a la fi del procés investigador, es qualifica algun comportament com no ajustat a les

Aquesta comissió, profundament alarmada i vivament preocupada per tot allò que puga afectar la nostrada i mai suficientment lloada festa de les falles, s'ha vist obligada a convocar una sessió de màxima urgència...

normes —encara que no escrites— pròpies de la decència, condició i esperit fallers, el càstig hauria de ser exemplar. Les sancions que s'haurien d'imposar haurien de ser exemplars, i servir d'escarment als infractors de les bones costums i la germanor fallera. El primer i necessari càstig hauria de ser la retirada, per la via ràpida, de tots els honors, condecoracions i prebendes obtinguts al llarg de la seua trajectòria fallera. Se'ls hauria d'obligar a tornar, en un acte públic, totes les condecoracions rebudes de la junta central fallera, com ara diplomes, bunyols de coure, d'argent o d'or, així com qualsevol altre privilegi faller obtingut. En cara més, si algú d'ells ha estat alguna vegada a la mascletà de la plaça de l'Ajuntament de València al balcó del mateix, haurà d'anar a casa de la fallera major d'aquesta ciutat i demanar-li perdó per tot el mal que ha fet a les falles. També haurà de presentar les seues excuses a la senyoreta Rita Barberà, que aquesta si que els dirà el que fa al cas. Altres possibles sancions seran estudiades per aquesta comissió si se'ns demana aquesta gran i reconfortant feina. El ventall és molt variat, i en podríem posar alguns exemples, com ara una inhabilitació per a desfilars, prohibició de participar a l'ofrena, fer les guàrdies del casal doblades, encendre les torradores de totes les falles, prohibició d'utilitzar el dialecte apitxat, encomanar-li feines pròpies de la dona fallera, ser el criat de la padrina de l'estendard, prohibició de llançar masclets, no vore com plora la seua fallera major mentre es crema la seua falla i d'altres que aquesta comissió anirà perfilant i definint.

En conclusió, ha de quedar ben clar que aquell que la fa, la paga ben pagada.

Fins ací la opinió dels experts. Seguirem informant a la gent de tot allò que es fa.

Festival activitats extraescolars del Rodenas

text NATÀLIA SANZ

El passat divendres, 3 de juny, l'AMPA del CEIP Eduardo Martínez Rodenas de Benicarló va organitzar el Festival de Cloenda de les activitats extraescolars. L'acte es va desenvolupar a l'Auditori Mestre Feliu.

Al llarg del curs l'alumnat ha participat en un ampla oferta d'activitats que va culminar amb una exposició de treballs a l'entrada de l'Auditori, i un espectacle que van obrir, amb la seua gràcia, els alumnes d'Infantil amb una sèrie de balls i representacions teatrals que van deixar bocabadat al nombrós

públic que va omplir totes les butaques, l'escola s'ha fet gran però l'Auditori del poble menut.

L'acte va seguir amb més balls i teatre a càrrec dels alumnes de Primària. I es va tancar amb el reconeixement de l'AMPA als monitors i equip directiu de l'escola, que van rebre un detall. Els pares i mares, tots contents, els xiquets i xiquetes il·lusionats, i el iaies i iaies pagats. En definitiva un altre èxit dels joves artistes.

A l'entrada l'AMPA va repartir el "Manifest per l'ensenyament plurilingüe de qualitat: SÍ AL VALENCIÀ". Podeu trobar més informació a: <http://forafontdemora.org/>

FESTA FINAL DE CURS I 25 ANYS DE L'ESCOLA

El proper dissabte, 18 de juny i a partir de les 19 hores ens acomiadarem del curs 2010/2011 amb una extraordinària festa a la nostra escola.

L'AMPA ha tornat a preparar una gran celebració. Serà una festa especial perquè anem a celebrar el 25 Aniversari, us invitem a tots els que heu format part d'aquest projecte educatiu a que ens acompanyeu, volem que siga un retrobament d'antics alumnes, de mestres, d'antics membres de l'AMPA, ... Us esperem !

ENS HEM DE FELICITAR...

Doncs sí, encara ens hem de felicitar els demòcrates, perquè la jornada electoral transcorregué de manera civilitzada i pacífica, malgrat que des de la dreta eterna –i, per tant, tardofranquista i nacionalcatòlica- bé que s'atiava el foc, amb gravíssimes acusacions al govern d'haver portat a ETA a les institucions (!) i al ministre de torn, per no haver desallotjat (?) els concentrats de la plataforma 15M. No ho han aconseguit i no hi renunciaran.

Així que cal estar preparats, perquè la dreta eterna –i, per tant, tardofranquista i nacionalcatòlica- guanyadora d'unes eleccions emmascarades de generals i amb llistes plenes d'imputats, no parará de crisar l'ambient i l'any que resta de legislatura esdevindrà un calvari per al govern i un fàstic per als ciutadans demòcrates. És el preu que encara estem pagant per una transició en fals, on els revoltats restaren impunes i els seus hereus han segrestat la democràcia.

Marc Antoni Adell

MLADIC SÍ, BIN LADEN NO

Alguna intel·ligència privilegiada –ni que siga en connivència amb el pensament únic planetari- haurà d'explicar als comuns dels mortals, com és que el genocida i criminal de guerra dels Balcans, Mladic, ha estat detingut i respondrà davant d'un tribunal de justícia, dels assassinats i horrors perpetrats a la població musulmana de Srebrenika –i altres llocs de l'antiga Iugoslàvia-. Mentre que Bin Laden –el capítol d'Al Qaeda- ha estat directament liquidat, per un escamot militar nord-americà al Pakistan.

No serà perquè l'un és blanc i europeu i fins i tot cristià i l'altre bru, islamista i musulmà? O perquè les víctimes del primer constituïen la població musulmana dels Balcans i les del segon ciutadans americans de Nova York? O pot ser perquè Europa té –i respecta- uns valors que als EEUU els semblen decadents?

Així és com la civilització occidental –i per a més inri, cristiana- camina cap a l'abisme i sembla que sense aturador.

Marc Antoni Adell

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Una vegada més -i ja en van no sé quantes- ens trobem a la portada la paraula preferida, la paraula escollida, el vocable més famós de la història d'aquesta publicació i que més vegades ha aparegut destacat a la pàgina principal. Aquesta vegada no ve acompanyat d'un retrat al natural. En aquesta ocasió podem vore una vista particular del nostre terme. En primer pla tenim objectes variats, com ara una cadira, pneumàtics, un matalàs molt treballat, un tros de pi i altres objectes susceptibles de ser utilitzats per a compondre un collage. Una mica més enllà veiem munts de brossa sense identificar. Un camp d'oliveres no mil·lenàries continua la línia per a rematar l'escallain la muntanya del Puig de la Nau i l'ermita dels Màrtirs. Podem dir que això és una foto típica del nostre terme municipal? Pel que he pogut llegir a la mateixa revista, només li falten les fileres de camions fent cua per a descarregar el seu contingut a la nostra planta de no sé què. Això vol dir que serem la capital comarcal de les deixalles, les escombraries i la brossa, i que per fi serem capdavanters en alguna cosa. Serem la capital comarcal dels residus urbans perquè tots ens els portaran. Suposo que això deu ser la primera fita, i que per alguna cosa hem de començar a fer-nos sentir. Encara que siga per la merda. Estic convençut, senyora Garcia, que això serà la primera passa per a assolir unes altres capitalitats comarcals. Almenys suposo que aquest sacrifici que suportarem a compte d'altres pobles del nostre voltant, portarà una important injecció de diners que puguen compensar les olors, el soroll i eixe caldet que deixen anar les deixalles quan estan una mica en repòs. Com sempre, nosaltres més solidaris que ningú i després ja vorem si ens ho agrairà algú.

Espectacular foto de l'effimer president de la junta local fallera del

nostre poble. Jo no tinc el gust ni l'indubtable plaer de conèixer-lo, però té una expressió fallera contundent i de solera. No tinc cap dubte que hagués estat un gran president. És més, tinc l'absoluta convicció que els dies –o les hores, no ho sé- que ha estat de president han estat les més intenses i fructíferes de tota la vida de les falles al nostre poble. M'ha agradat molt això de "les bases falleres". Això sona molt contundent i molt lluitador i reivindicatiu. Aquestes bases haurien de plantejar-se compondre una "plataforma", que hauria de ser "la plataforma de les bases" de les falles. Fins i tot podrien presentar un candidat que seria "lo candidat de les bases". Suposo que a dia d'avui ja tenim un nou president, si em refio del calendari previst. Estic ansiós i necessito conèixer qui ha estat l'elegit.

Les pantalles d'informació que han posat a les platges han fet vindre al meu pensament un artefacte similar que va estar funcionant en proves allà per la placeta dels bous ja fa uns quants anys. No sé què deguera passar amb aquell invent, però un dia va desaparèixer i mai més se'n va tornar a parlar. Ara seria el moment de recuperar-lo.

No vull dir res de les intencions del

conseller Font de Mora d'emmerdar el nostre sistema educatiu. Aquest personatge em provoca unes irresistibles ànsies de vomitar cada vegada que el sento parlar.

No cal dir, però vull fer-lo constar ací, que el còmic de la setmana em sembla un resum perfecte dels resultats electorals, per això vull felicitar el seu autor perquè ha sabut vore amb claredat meridiana, a què ens porta tanta abstenció i tant de romanç.

Entre totes les tafaneries de la setmana, m'ha cridat poderosament l'atenció la que fa referència a una factura que ha aparegut per l'ajuntament on es justifica el comiat d'un regidor que ha volgut quedar bé amb els seus col·laboradors. A vore si el que els convidats van posar de la seua butxaca per a fer-li un regal a tan generós cavaller, els toca també fer-se càrrec del que van menjar ells i del que va menjar el generós cavaller.

No vull acabar aquesta pàgina sense felicitar a tot el grup de gent que han fet possible "Sturmaz", especialment al col·laborador d'aquesta revista Jesús Maestro. Això que estan fent és realment increïble.

Depèn de qui

text JOAN HERAS

És ben sabut que, malgrat hi hagi una bona tradició en la nostra cultura que defensa la idea o la necessitat d'una veritat única i assumible i necessàriament acceptable per a tothom, que la realitat és polièdrica i que la perspectiva amb què la mirem marca el nostre punt de vista i, per tant, en condiona la percepció de veritat. La política ens dóna mostres quotidianes de la importància de la perspectiva i dels condicionaments que la defineixen –ideologia, valors, experiències viscudes, afinitats personals, etc- per entendre que hi ha diverses realitats o, si ens agrada més dir-ho d'una altra manera, que això que entenem com a realitat no es pot reduir a un singular amb validesa universal. En una entrevista radiofònica de la setmana passada en vaig trobar un bon exemple.

L'entrevista llarga i feta amb delicadesa i sense estridències tenia com a convidat a Adam Majó, portaveu nacional de la coordinadora de les Candidatures d'Unitat Popular (CUP), l'opció política de l'esquerra independentista que en les darreres eleccions municipals ha experimentat un augment molt important de vots i de regidors. A més a més de repassar les claus de l'augment de la presència d'aquesta organització als ajuntaments dels Països Catalans, bona part de l'entrevista es va centrar en el tema de la independència. En aquest sentit, l'entrevistador plantejava com a fonaments dels possibles dubtes sobre la validesa de la viabilitat de la independència dos elements claus: en primer lloc, la manca de preparació de la nostra classe política per acceptar el repte i la responsabilitat de dirigir i regir un estat propi i, en segon lloc, la poca legitimitat de la validesa d'un hipotètic referèndum d'autodeterminació si el seu possible resultat fos molt ajustat a favor –diguem-ne un 51% a favor i, lògicament, un 49% en contra.

Amb les seves respostes, Adam Majó va evidenciar que en el propi qüestionament hi ha un prejudici que demana a les nacions sense estat i que volen ser-ho exigències que no es demanen als estats ja existents des de fa molt de temps. Està clar que els nostres polítics no s'han enfrontat a la responsabilitat de governar un estat però sí que ho han fet de parts d'aquest –Generalitat, Ajuntaments, Diputacions- i que evidentment, arribat el dia, ho podrien fer perfectament –perfectament bé o perfectament malament com qualsevol altre polític que assumeixi responsabilitats en el govern d'un estat existent des de fa molt de temps.

Fronteres

L'argument es pot girar: si donem per bo que la manca d'experiència és un element impossibilitador, obertament negatiu, s'entén que els qui ho fan en estats amb llarga tradició –com l'espanyol, per exemple- lògicament ho faran bé perquè de manera innata, potser genètica, ja ho saben gestionar. Sembla que es pugui dubtar, doncs, de la possible eficàcia d'uns novells governants amb responsabilitats d'estat i que els qui ja en tenen no els demanem cap certificat de capacitat. Potser és que el poder ja dóna aquest saber gestionar-lo?

La segona qüestió també té la seva lògica en la perspectiva del dominador. Si es pot discutir que és vàlid un hipotètic resultat d'un referèndum per un estret marge de vots a favor vol dir que és millor acceptar com a bo el resultat dels qui han perdut per un marge de vots molt petit. Per què als passos endavant en la democràcia se'ls exigeix més consens que en el manteniment de situacions enquistades però que s'alimenten de la inèrcia de ser les dominants i, per tant, les considerades més "normals"? Si acceptem el joc de les majories, sovint aquestes es mouen per franges petites però que determinen l'opció. Aquest cap de setmana ho hem vist a les eleccions presidencials al Perú: dos candidats i un que ha guanyat per un estret marge percentual. Les consultes electorals a dues opcions –dos candidats, dues possibilitats- no poden oferir cap altre criteri per fer caure la balança cap a un costat o a l'altre que superar el 50% dels vots. Repeteixo la pregunta: per què en el cas d'avaluar una possible independència cal tenir un suport més gran que no pas per avaluar la continuïtat de les coses?

Sens dubte, allò que gaudeix d'una realitat en termes polítics es recobreix de normalitat i, per tant, ja té un plus de legitimitat superior. Qualsevol opció que aporti novetat està sotmesa, més enllà dels arguments de legitimitat o de dret que els articuli, a l'espasa de Dèmocles del consens per no causar conflictes o traumes. Els conflictes o traumes que generen certes situacions establertes són molt ben assumits i, en realitat, no són ni considerats com a conflictes: són realitats i prou.

Està clar, doncs, que l'argumentari de les dificultats que volen arrossegar certes opcions cap a una posició d'utopia i d'ideal bonic però clarament irrealitzable es fonamenten en el prejudici que atorga normalitat a la realitat. En definitiva, que com sempre tot depèn de qui digui les coses.

ve de la p gina anterior

funambulista. Segurament ni un os li quedaria. I no li volem cap mal... però almenys qui tranquils estariem!

Ací, normalitzats!

Són curiosos els cartells informatius que han posat a les platges benicarlandes. Com no, a la part de dalt de tot estan retolats amb allò de "Comunitat Valenciana" (és el que som), i ofereixen la informació en bilingüe. La versió en *castellano-pa-que-sentienda* ve indicada per l'estanquera i la versió en la nostra llengua, per la quadribarrada. Sí, sí, la quadribarrada, no la blavera! Deu ser que s'ha infiltrat un catalanista radical a la Cheneralitat o que han enviat a fer la retolació a Mataró i se'ls n'ha anat la mà? Es tracta d'un striptease i que al final la Corporació en funcions s'ha tret de damunt els complexos? O simplement és una "errata"? En fi... que no sabíem si anunciar-ho no fos cas que... Ui, ui ui, si Fontdemor arriba a saber-ho!

De medalles i retallades

L'alcalde electe Marcelino Domingo ha fet la primera manifestació pública després de guanyar les eleccions: "serà una legislatura molt, molt difícil". Segons anuncia les retallades arribaran a totes les àrees de la Casa gran però sembla que no als sous dels regidors. Mirem-ho.

Anuncia que no donaran medalla a qui ja haja estat regidor anteriorment, però això no és cap novetat. De fet, les medalles sempre s'havien repartit tradicionalment a la persona i mai per cada vegada que un era triat com a regidor. Era un costum que es veu que en les

últimes legislatures, quan totes ens ponien, s'havia tornat més relaxat. Nosaltres afegirem dos propostes: que la norma tinga efecte retroactius i els regidors que en tinguen més d'una, que la tornen per no crear greuges comparatius. I dos: que la medalla s'atorgue al final de la legislatura i després d'una consulta popular.

L'argument per no ajustar-se el sou és que "un regidor amb responsabilitats de govern està (a l'Ajuntament) moltes hores al dia i amb responsabilitats importants com la signatura de documents". Efectivament és important la firma (i molt cansat això d'escriure-la per a qui no té costum d'agafar un llapis...), però caldria afegir que qui ha treballat de valent ha estat el tècnic amb oposició, o sense, que ha elaborat i redactat els papers, no qui es limita en molts casos a signar quan i on li mana el de dalt.

Pel que fa a la dedicació, una altra paradoxa és que, en realitat, l'oposició, sense dedicació exclusiva i amb menys personal i mitjans, ha de revisar els assumptes de totes les àrees de govern mentre que els regidors amb cartera s'encarreguen exclusivament de regir la seua àrea i votar el que li diuen en els altres assumptes sense oxigenar ni una neurona.

I per cert, passar les comissions de govern de quinzenals a setmanals deu ser per a aviar més faena, d'acord, però cal senyalar que els del PP aniran cobrant més

pasta gansa perquè és cobra per assistència, i ací, a les comissions de govern, només estan... els del PP. Ole, ole i ole!

No ens oblidem d'una mesura en pro de la transparència que demana el partit de don Mariano: traslladar les comissions informatives, on assisteixen tots els grups municipals, al migdia. Però ja vorem si hi acudirán tots els de l'oposició que tenen altres faenes i no han pensat d'anar en la llista de col·locació del PP.

NOTA DE SOCIETAT

Els tafaners de La Veu de Benicarló desitgen donar-li l'enhorabona a la seua excol·laboradora i amiga Noemí Oms perquè ens han dit que està esperant una criatureta. El xiquet serà guapo, segur; simpàtic, segur; bon xiquet, segur... però tant per la via paterna com per la materna està condemnat a ser del Reial Madrid, angelet!

labonaradio 99,9FM

www.labonaradio.com

RECICLEM LA RÀDIO!!!

De Bon Rotllo
de 10,00h a 13,30h amb
Maribel López i Mariola Nos

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

El "pepino" espanyol

Collons, quin guirigall amb el cogombre, tan magrejat el pobre! I diem magrejat perquè mireu que li han posat la mà al damunt vegades. Sembla que deu fer gustet... En fi, que fins i tot ha arribat ací al poble la problemàtica del "pepino español", i tant que el regidor del ram, Arín, juntament amb els representants sindicals del sector, Piñana i Vallés, han protestat a les autoritats per aquesta discriminació... "impepinable". I és per això que han fet "força" per aturar aquesta desfeta hortícola que no ha afectat solament aquest producte. I és per això que, segons sembla, no veuen amb mals ulls la campanya que circula per la xarxa *pepinera* perquè es contraataque amb les armes del màxim abanderat en aquests afers, com qui planta una pica en Flandes: Nacho Vidal. Per si us ve de gust us fem una reproducció d'aquest "pepino español", valencià d'Ènguera trasplantat a Catalunya, que podeu trobar en qualsevol tenda a l'efecte.

El "pepino" espanyol (i 2)

I perquè vegeu que açò no és un invent nostre, fins i tot, diaris digitals tan prestigiosos com "eldigitaldemadrid.es", en l'edició del 2 de juny, diu, textualment en un titular "Nacho Vidal le enseñará el pepino español a Merkel para que no dude más". I així, furgant en el tema, segons diu el digital, "el Ejecutivo ha nombrado Alto Comisionado para la Crisis del Pepino a Nacho Vidal por su "don de gentes". Sembla que amb açò es dona per tancada la crisi del "pepino" espanyol.

I després la soia

I per cert, com de cogombre sembla que ja n'han tingut prou, calia canviar i ara els pals del cec encerten a la soia. Si fan igual que amb el cogombre, per curar-se en salut (o de fotre als xinesos que és

text LA COLLA DE TAFANERS

d'on ve tot), ja ens veiem els alemanys tancant les fronteres, si s'atreixeixen, perquè no hi entre ningú que tinga els ulls pixadets. Això sí, si la soia és de la transgènica de Monsanto, no us preocupeu que de seguida estarà tot apanyat i "aquí paz y allá gloria"... que amb aquest gegant multinacional, que no s'ha caracteritzat mai per tenir cap mena d'escrúpols, no s'hi port jugar. I si no... ja ho veureu.

El palito

Sembla que açò dels indignats ja comença a tenir les hores comptades. És el de sempre, com no han tingut prou vista i no han sabut traure-li profit al sistema que, en canvi, sí que ha fet la seua feina, intimidant i ensenyant com les gasta (els Mossos a Catalunya van ser els primers a traure el *palito*), doncs sembla que la cosa toca a la fi. I és que el temps... i el "palito", com deia Mafalda, tot ho sostoven. Serà una llàstima si els acampats i tots els qui

els seguim per diversos mitjans o els donem suport de distintes maneres no aconseguim encarnar totes aquelles propostes i reivindicacions en un cos capaç de perforar la poca vergonya dels qui ja sabeu. Fem tots pinya una mica més i a veure si la cosa pren forma.

Revolta fallera

El món faller també està revolt. Ara, els presidents són més efímers que el poliuretà dels monuments i alguns no arriben ni a la setmana. El bon home que va ser triat fa dos dies com a cap dels fallers benicarlandos ha durat menys que un caramel al pati d'una escola. El trien i al final resulta que no el volien ni els de casa. I els de l'Univers Fallero sense amollar-ne ni una. Què no veuen que així les falles no podran plantar-se? Segur que l'elecció ha estat *polititzada*.

El funambulista

Si el Font de Mor este, forense reconvertit en expert lingüista i especialista en didàctica de les llengües, és qui ha de escriure les línies mestres del nostre ensenyament... que Déu ens agafe confessats. Vol *l'equilibri* entre castellà i valencià i per a aconseguir-ho no se li ha ocorregut altra cosa que voler rebaixar el valencià a les comarques valencianoparlants en favor del castellà mentre a les castellanoparlants continuarà amb el castellà. Doncs no ho entenem. Certament, aquest home té un sentit de l'equilibri una mica desequilibrat, no? O siga, que els valencians, a la nostra terra, estem OBLIGATS, en majúscules, a aprendre el castellà però els castellans, també a la nostra terra, en canvi, no estan obligats a aprendre el valencià. En poques paraules allà on més es parla valencià el fem retrocedir i on es parla castellà... també. Certament, amb el seu sentit de l'equilibri, el podrien contractar... de

Resultats electorals a Corts Valencianes 2011

Irreflexions

text RAÛL BURRIEL

<http://irreflexions.blogspot.com/>

La taula adjunta mostra les principals dades de la passada nit electoral, comparades amb les mateixes dades de les eleccions autonòmiques de fa quatre anys. Hi ha la diferència com que mentre les dades de 2007 són les definitives, les de 2011 són de la web de resultats provisionals, encara que amb el 100% de recompte fet. Pel que he vist, hi ha xicotetes diferències, per exemple en 2007 els percentatges de vot a candidatures estan calculades sobre la fila "A candidatura", però en les de 2011 no he pogut reproduir aquest càlcul i les he hagut de calcular sobre la fila "Votants". Encara així, penso que les diferències són mínimes.

La primera dada a destacar és la participació, pràcticament la mateixa de fa quatre anys. Encara així, com veurem, la distribució de vots no ha esta en absolut la mateixa de les anteriors eleccions, si no molt diferent, sobre tot pel que fa a la relació PP-PSOE i a l'ascens dels grups fins ara minoritaris,

	2007			2011			Δ vot
	Vots	%	Escons	Vots	%	Escons	
Cens	3.491.365			3.484.904			
Votants	2.448.830	70,14%		2.490.247	71,46%		
Abstenció	1.042.535	29,86%		994.657	28,54%		
Vàlids	2.432.454						
A candidatura	2.398.106	98,59%					
Blancs	34.348	1,41%		65.779	2,64%		
PP	1.277.458	53,27%	54	1.208.603	48,53%	55	-5,39%
PSOE	838.987	34,99%	38	684.893	27,50%	33	-18,37%
Compromís	195.116	8,14%	4	175.087	7,03%	6	
EUPV	Compromís		3	144.201	5,79%	5	
ERP	11.686	0,49%		11.116	0,45%		-4,88%
Resta	74.859	3,12%		266.347	10,70%		
		100,00%	99		100%		
Comp+EUPV	195.116	8,14%		319.288	12,82%		63,64%

que ha fet que el parlament s'allunye del bipartidisme, encara que sense desgastar la majoria absoluta del PP. No he pogut provar la hipòtesi que diu que quan augmenta l'abstenció, el partit en el poder s'aferra, mentre que quan augmenta la participació, es precipita el canvi. Pot ser en un anàlisi dels resultats municipals es pugua vore aquest aspecte.

Quant als resultats de les candidatures, el PP revalida la majoria absoluta, no tant per una millora en el vot, donat que perd un 5% de votants, si no pel fet que el PSOE s'enfonsa en perdre ni més ni menys que un 18%. Dit en valors absoluts, tots dos partits van perdre 222.949 vots, 68.855 el PP i la gruixuda xifra de 154.094 el PSOE.

Per una altra banda, Compromís incorporava en 2007 a EUPV i tots junts van recollir en aquell moment 195.116 vots. Quatre anys després es presenten per separat, per tant no podem saber quan ha augmentat cadascuna d'elles, però en conjunt han arribat a 319.288 vots, un important increment del 64%.

Altres dades que s'inclouen en la taula són els resultats d'ERP, que ha perdut alguns vots en quatre anys i, el més remarcable, el fet que mentre que el 2007 prop de 86.000 vots es quedaven sense representació parlamentària (efecte de la crida al "vot útil"), aquest any aquests vots sense representació han pujat fins al voltant de 277.000.

Així, com a conclusions, podríem dir que el PP revalida la seua majoria absoluta, però no per mèrits propis, si no pel daltabaix del PSOE, greument castigat pels seus votants a causa de l'actual crisi econòmica. Al PP, els casos de corrupció també li poden haver restat vots, però no de manera determinant. Encara així, no puc deixar-me de preguntar, ha arribat el PP al seu sostre?

Per una altra banda, en la mesura que Compromís es consolida com a tercera força política i EUPV també obté representació parlamentària, es debilita significativament el tradicional bipartidisme en les Corts Valencianes. Aquesta propera legislatura els valencians i valencianes podem contemplar altres formes de fer oposició a part de la del PSOE. Ja les hem vista durant aquesta legislatura, però en la que ve és d'esperar que amb més força i legitimitat.

Una altra conclusió està relacionada amb aquest afebliment del bipartidisme, la desobediència al vot útil ha reforçat la pluralitat a les Corts.

Finalment, és impossible evitar comentar els possibles efectes de les acampades del 15M. Personalment no crec que hagen estat

aquestes les mobilitzadores del vot a Compromís. Crec que aquestes protestes tindran un efecte a més llarg termini, en la mesura que han suposat que un gran nombre de joves desencantats de l'actual sistema democràtic s'han adonat que són capaços d'organitzar-se i construir les seues pròpies parcel·les de participació i democràcia. Segurament aquests joves en el futur contribuiran, des dels partits polítics i l'activisme cívic, a regenerar la democràcia.

Però, aleshores, d'on ve el vot de Compromís i d'EUPV? Penso que aquesta legislatura Compromís ha fet un important esforç per superar els impediments que dificultaven la seua presència en els mitjans de comunicació i que el gran públic els conegues. Els mitjans de comunicació i la mateixa campanya electoral es desenvolupen sempre en clau espanyola, amagant les propostes dels grups valencianistes. Aquesta legislatura sembla que aquesta cortina s'ha esgarrat, i persones que tradicionalment no eren votants del Bloc i Compromís s'han apropiat a aquesta candidatura i li han donat un vot de confiança. També el tradicional vot útil nacionalista absorbit pel PSOE en part pot haver retornat a Compromís. D'aquesta reflexió sorgeix un advertiment a la gent de Compromís, els propers anys hi ha el repte de consolidar aquest vot per donar un altre pas endavant per a convertir-se en una autèntica alternativa política al PP i al PSOE en el País Valencià.

EDITORIAL

787

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Pepinolandia

No sabem si Nacho Vidal haurà arribat a ensenyar les seues qualitats, persuasives, a les autoritats alemanyes per l'afer dels cogombres però que ací ens l'han endinsat fins al fons (perdonen vostès la grolieria però semblen un país de xaranga i pandereta), no tenim cap dubte. Més de mig milió, inicialment, en pèrdues de les nostres verdures, hortalisses i fruites no és per riure tot i que l'acudit siga fàcil. I és que o és la idiosincrasia del nostre estat la que fa que estiguem abonats a aquesta mena de greuges o els nostres governants tenen una falta de reflexos tan gran que ni d'ineptes podrem considerar-los.

El veritable problema és que s'ha fet saltar pels aires, altra volta, i ja en van... un sector econòmic vital i que s'estava convertint en motor de la nostra economia, encara i el maltracte de governs i grans centres de distribució. I això és greu, molt greu, perquè dona a entendre que els nostres governants sempre van a remolc dels esdeveniments i no s'atreveixen a tallar, de cop, i amb contundència, les actuacions vergonyoses d'altres governs i dels seus centres de poder. Si açò mateix hagués passat a un altre país, com França, per exemple, el primer dia d'acusacions sense

fonaments haguérem vist, com han fet més vegades, que no haguessen deixat passar ni un producte alemany al seu territori i les seues autoritats hagueren portat ja als tribunals a l'estat mentider.

Ara només ens cal esperar que el temporal escampe i que les contraprestacions europees que ara ens oferixen, que per cert són una burla, acaben cobrint la totalitat de les pèrdues. Tot i que molt ens temem, i voldríem errar-nos, que el nostre govern, establert a *pepinolandia*, acabarà claudicant i només ens arribaran les engrunes.

Retallaqué?

Les primeres declaracions dels nostre Alcalde en funcions parlant del seu futur equip de govern són ben clares: cal estrènyer-se el cinturó. Lloable decisió la seua en aquesta època de crisi econòmica.

Ara bé, el seu argumentari peca d'una manca total de credibilitat quan les seues principals mesures per frenar la despesa passen, principalment, per canviar les comissions informatives a migdia, perquè els funcionaris no cobren hores extres i, sobretot, per no donar les medalles, altra volta, als regidors que repeteixen legislatura (fa anys a cap regidor que continuava o retornava se li repetia medalla i ara...). Això sí, no explica el sobrecost que tindrà, per a la butxaca pública municipal, el canvi de les comissions de govern (amb un valor monetari equivalent a un Ple i que durent bastant menys), on només està el PP, de quinzenals a setmanals, les dedicacions exclusives i parcials dels regidors del PP i, sobretot, la no rebaixa del seus sous com si s'ha fet a tots els funcionaris. El que ja ratlla l'esperpent és la justificació "amb responsabilitats importants com la signatura de documents, pel que han de cobrar més que un de l'oposició que no les té". Sobren comentaris.

Manifest pel consens en l'ensenyament plurilingüe de qualitat: SÍ AL VALENCIÀ

La nostra societat necessita un ensenyament plurilingüe de qualitat per tindre oportunitats de futur en un món global. L'objectiu que les noves generacions dominen perfectament les dues llengües oficials, valencià i castellà, juntament amb una llengua estrangera és irrenunciable. Per aquest fet volem un model educatiu veritablement plurilingüe dissenyat per persones expertes en pedagogia, un model de consens, que s'adapte a la nostra realitat sociolingüística i que done resultats efectius. El decret anunciat pel govern presidit per Francisco Camps aposta justament pel camí contrari: pretén capgirar el model educatiu valencià i fer-ho amb criteris ideològics i no pedagògics, ignorant l'opinió dels experts, situant-se fora del consens que naix de l'aprovació a les Corts de la Llei d'ús i ensenyament del valencià (LUEV) sense cap vot en contra, fent-ho per la via de la imposició i menystenint l'experiència de més d'un quart de segle d'immersió lingüística en valencià.

El sistema de línia única tal i com es planteja pel Consell no té precedents avaluats a nivell internacional i significa a la pràctica la pèrdua de capacitats lingüístiques dels alumnes. Les noves generacions no tindran garantit el domini de les llengües oficials, com marca la LUEV, la Llei Orgànica d'Educació i l'Estatut d'Autonomia, i assaja un mètode d'introducció d'una tercera llengua sense resultats comprovats. Ens arisquem al fet que el fracàs escolar siga encara més important a les nostres aules. Després de més de 25 anys d'experiència d'ensenyament en valencià, el nou decret ignora els resultats obtinguts pels alumnes de línies en valencià en coneixement de valencià, castellà i anglés, notablement millors que els alumnes que han tingut el castellà com a llengua vehicular a l'aula.

L'ensenyament en valencià ens acosta a la qualitat, la renovació pedagògica, l'educació en valors i la multiculturalitat. Més valencià a l'ensenyament és sinònim de més llengües, més valencià és més anglés. A més, equiparar l'aprenentatge en valencià i en castellà a l'ensenyament és pretendre que parteixen de situacions socials similars, quan tots els experts coincideixen en el fet que la llengua minoritzada ha de tindre un tractament preferent a l'educació per garantir el seu coneixement. Així és com funcionen els models de països referents en plurilingüisme com Finlàndia o Canadà. Per tant, relegar el valencià a l'ensenyament com proposa el nou decret suposarà retrocedir greument en el progrés de la nostra llengua, perquè l'àmbit educatiu sempre ha estat clau en la normalització lingüística del valencià. El nou model arracona la llengua i implica un perill real de desaparició en poques generacions. Per totes aquestes raons, ens oposem a l'aprovació del decret del nou model perquè significa un pas enrere en l'ensenyament plurilingüe, s'oposa al criteri dels experts, se situa fora del consens educatiu, hipoteca les capacitats lingüístiques de les noves generacions, arracona el valencià a l'ensenyament i posa en perill la seua supervivència a la societat.

Davant d'aquest nou model, convidem tota la societat valenciana a oposar-s'hi i fer sentir la seua veu a favor d'un model lingüístic de consens, fet amb criteris pedagògics i de qualitat i amb un paper protagonista del valencià a l'ensenyament com a garantia de plurilingüisme i oportunitats de futur. Sí al valencià, sí al plurilingüisme, sí a la qualitat!

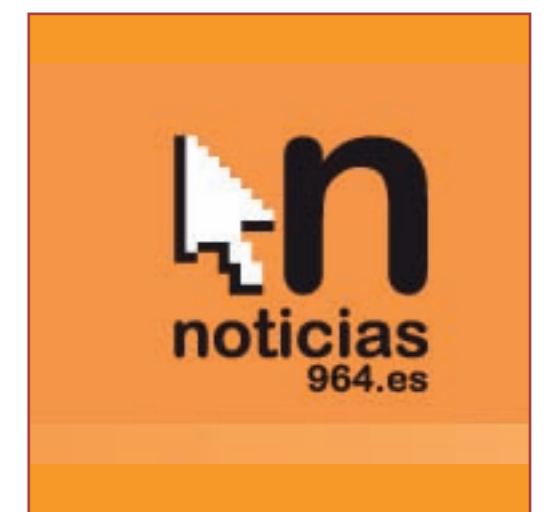
CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: ben tendreta i al gust a l'hora de torrar-la pels alumnes de l'IES Joan Coromines (i una mica pels professors que també van ficar el seu granet de sorra), que van participar en la passada fase provincial de l'Olimpiada Matemàtica, celebrada a Borriana, on van deixar el pavelló del nostre institut ben alt. D'ací uns dies dos d'ells seran a la fase autonòmica que dona el pas a l'estatal. Molta sort!

Panissola: al encara alcalde, en funcions, que ha dit que llevarà les hores extres dels funcionaris (fins ací bé perquè cal estalviar), però en canvi no es rebaixa ni un euro el seu sou ni els dels seus regidors i ho justifica perquè han de signar documents. La bufa els hi caurà. Pobrets meus qui poquet cobren i quant que treballen... signant papers. A alguns la passada legislatura els hi podien ficar la foto a l'entrada del nostre ajuntament per recordar com eren. Cal tindre barra.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció: XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÉVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

